

	ש"ס	ש"ס	ש"ס
הטבלת כלי בתוך כלי	לקודש	אסור	גזירה, שמא מתוך כובדו של פנימי תצו בפני המים
	לתרומה	מותר	אין חוששים עד כדי כך
חלוקת כלי, לפי מקומות השתמשות	בתרומה	מחולק	וכשנטמא בטומאה דרבנן- ע"י משקין
	בקודש	כולו טמא	אפילו כשנטמא רק ע"י טומאה דרבנן- משקין
הנושא מדרס:	קודש	לא ישא	כי כך היה המעשה-ולכן גזרו כך
	תרומה	ישא	שאין המדרס נוגע בתוך הכלי חרס שבו התרומה
בגדי אוכלי תרומה		מדרס לקודש	מתוך חומרת הקודש (כבפרק הקודם)
חומרות נוספות בחציצה (בבגד קשור)	בקודש	1. מתיר	שמא לא נכנסו המים בתוך הקשר
	בתרומה	2. מנגב	שמא השמנונית תדחה את המים
	בתרומה	קושר ואח"כ מטביל	אין חוששים עד כדי כך
כלי שנזהרו בו משעת גמר מלאכה	לקודש	צריך טבילה	שמא נשאר עליו רוק של עם הארץ
	לתרומה	אין צורך בטבילה	שהחשש מאוד רחוק שישאר לח עד אחר ג"מ.
חתיכות הרבה בכלי אחד ונגע בהם טבול יום	בקודש	כולם טמאות	שהכלי מצרפן כחתיכה אחת
	בתרומה	רק מה שנגע בה טמאה	מקילין בתרומה
דרגות הטומאה	בקודש שלישי	טמא	ופוסל עוד אחת
	רביעי	פסול	ואינו פוסלהלאה
	בתרומה שני	טמא	ופוסל עוד אחת
	שלישי	פסול	ואינו פוסל הלאה
טומאת ידיים (ע"י משקין דרבנן)	בתרומה	היד שנגעה טמאה בלבד	
	בקודש	שתי הידיים טמאות	(רע"ב- אם נשאר לחלוחית על היד הטמאה)
מי שבפיו אוכל קדוש, ורוצה לאכל חולין בידיים טמאות.	בקודש	לא יאכל	שמא יגע באוכל שבפיו
	בתרומה	מותר לאכול	שסומכין שיזהר לא ליגע במה שבפיו.
מי שהיה אסור באכילה לא מחמת טומאה האם חייב טבילה כשנטהר	בקודש	חייב	מדרבנן, (כיון שהסיחו דעתם- תוי"ט)
	בתרומה	אינו חייב	שהרי לא נטמא
עם הארץ האומר שיין ושמן טהורים לנסכים		נאמן	מתוך חומרת קודש נזהר שלא לשקר
לתרומה:	כל השנה	אינו נאמן	מחשש שמשקר (שאין איסור טומאת תרומה חמור בעינו)
	בשעת הגיתות	נאמן	שאז כולם מטהרים את כליהם.

		עברו הגיתות והבדים	אינו נאמן- לא יקבלו	הכהן לא יקבל מידו
		הע"א להניחה לגת הבאה	ואז נאמן	דבאותה שעה הוא נאמן- בלבד
		על הקנקנים גם בגיתית	אינו נאמן	דעל זה לא האמינוהו- (והכהן יערה לכלי שלו)
		אם אומר שהחנה על רביעית ממנה לנסכים	נאמן אף שלא בשעת הגיתות	שגנאי הוא לקודש שהוא קרב למזבח, והתרומה שעמו כטמאה
	המכין יין טבל ע"מ להפריש ולתרומה	לנסכים	נאמן אף הוא על הכדים	בשעת הגיתות וקודם להן ע' יום, מחמת גנאי של נסכים
נח	לקודש ממודיעין ולפנים כלי חרס דקים	הע"א	נאמנים	כיון שאין עושים כבשנים בירושלים וכל אחד צריך כלי חרס קטנים.
	כלי חרס גדולים	הע"א	אין נאמנים	רק בירושלים
	ממודיעין ולחוץ		אין נאמנים	על כל כלי שהוא
	מי הוא הנאמן?		רק: 1. הקדר היצרן	ולא אם מסכם לאחר
			2. הקדרות שהביא	ולא אם מוכר קדרות נוספות.
			3. מי שראהו מביאים	ולא מי ששמע מאחרים שראהו מביא.
			4. בזמן שהוא בפנים	ולא אם יצא חזרה מחוץ למודיעין.
§	חשש נגיעת עם הארץ בכלי חרס	גבאים שנכנסו גנבים שהחזירו(בתשובה)	נאמנים שלא נגעו	מחמת חסרון כלי חרס הקלו כיוון שחוזרים בתשובה נאמנים
	מוכרי כלי חרס בין גדולים בין קטנים	בירושלים	נאמנים לקודש	לגדולים אין צריך היתר יותר מבתוך ירושלים
		ברגל	כולם נאמנים הכל כחברים	נלמד מפסוק
×	טומאה אחרי הרגל למפרע	לר' יהודה:	יגמור	שאל"כ לא יתחיל. ויחסר מזון לעולי רגלים
		לחכמים:	לא יגמור	דטמא למפרע
	לכו"ע	כל העזרה	מעבירין על טהרתה	דטמאה למפרע ממגע הע"א